

Χριστιανική Κρήτη 1 (1912), σ. 17-288, αρ. 1-106 [= Ν. Ζερβογιάννης, «Κρητικά συμβόλαια ένετοκρατίας (τῆς μονῆς Ἀρετίου-Μεραμπέλλου)», *Ἀμάλθεια* 2/6 (1971), σ. 124-128· *Ἀμάλθεια* 2/7 (1971), σ. 181-185· *Ἀμάλθεια* 2/8 (1971), σ. 235-238· *Ἀμάλθεια* 2/9 (1971), σ. 251-254· *Ἀμάλθεια* 3/10 (1972), σ. 17-24· *Ἀμάλθεια* 3/11 (1972), σ. 129-132· *Ἀμάλθεια* 3/13 (1972), σ. 281-288· *Ἀμάλθεια* 4/14 (1973), σ. 29-36· *Ἀμάλθεια* 4/15 (1973), σ. 145-154· *Ἀμάλθεια* 4/16-17 (1973), σ. 225-240· *Ἀμάλθεια* 5/18-19 (1974), σ. 137-142· *Ἀμάλθεια* 6/24-25 (1975), σ. 175-176· *Ἀμάλθεια* 8/31 (1977), σ. 173-188· *Ἀμάλθεια* 8/32 (1977), σ. 221-230· *Ἀμάλθεια* 8/33 (1977), σ. 361-372· *Ἀμάλθεια* 9/34 (1978), σ. 65-72· *Ἀμάλθεια* 9/36 (1978), σ. 231-236· *Ἀμάλθεια* 9/37 (1978), σ. 377-380· *Ἀμάλθεια* 10/38 (1979), σ. 77-80· *Ἀμάλθεια* 10/39 (1979), σ. 157-166· *Ἀμάλθεια* 10/40 (1979), σ. 251-256· *Ἀμάλθεια* 12/46 (1981), σ. 67-73· *Ἀμάλθεια* 12/47 (1981), σ. 133-138· *Ἀμάλθεια* 12/48-49 (1981), σ. 173-182· *Ἀμάλθεια* 13/50-51 (1982), σ. 115-120· *Ἀμάλθεια* 13/52-53 (1982), σ. 45-56· *Ἀμάλθεια* 14/54-55 (1983), σ. 97-114· *Ἀμάλθεια* 14/56-57 (1983), σ. 231-234· *Ἀμάλθεια* 15/58-59 (1984), σ. 55-73].

134

1575-1820. Ιδιωτικά και νοταριακά δικαιопρακτικά έγγραφα. Αθήνα.

Ι. Γεννάδιος, *Ὁ οἶκος τῶν Μπενιζέλων καὶ ἡ δσία Φιλοθέη*, Ἀθήνα 1929, σ. 49-50 αρ. 1-2, σ. 52 αρ. 5-6, σ. 59-61 αρ. 14-18.

135

1576-1813. Ιδιωτικά δικαιопρακτικά έγγραφα. Τρίκαλα, Δραμίζι (Θεσσαλία).

Β. Καραβίδας, «Οι ιδιοκτησίες της μονῆς του Δουσίκου στο Κοτρώνι των Τρικάλων (1576-1813)», *Θεσσαλικὸ Ἡμερολόγιο* 45 (2004), σ. 73-78, αρ. 1-10.

136

1578-1834. Νοταριακά, ιδιωτικά δικαιопρακτικά έγγραφα και αποφάσεις γενικών συνελεύσεων κοινοτήτων. Αμοργός, Ιάσιο, Κάλυμνος, Κρήτη, Κως, Λέρος, Μήλος, Νάξος, Πάρος, Πάτμος, Σάμος, Σαντορίνη.

Σ. Παπαδόπουλος, Χ. Φλωρεντῆς, *Νεοελληνικὸ Ἀρχεῖο Ἱ. Μονῆς Ἰωάννου Θεολόγου Πάτμου. Κείμενα γιὰ τὴν τεχνικὴ καὶ*

τὴν τέχνη, Ἀθήνα 1990, σ. 1 αρ. 2, σ. 2-3 αρ. 5-6, σ. 3-11 αρ. 8-15, σ. 12-36 αρ. 17-45, σ. 37-39 αρ. 48-51, σ. 40-41 αρ. 54-55, σ. 42-46 αρ. 58-62, σ. 47-48 αρ. 65-66, σ. 49-52 αρ. 68-71, σ. 53-54 αρ. 74-75, σ. 55-56 αρ. 77, σ. 56-58 αρ. 79-81, σ. 59-60 αρ. 83-84, σ. 60 αρ. 87, σ. 61-64 αρ. 90-92, σ. 65-66 αρ. 94-95, σ. 67-68 αρ. 97, σ. 69-74 αρ. 99-104, σ. 75-76 αρ. 106, σ. 77-96 αρ. 110(α'-στ')-114, σ. 98-100 αρ. 120-122, σ. 101-104 αρ. 124-127, σ. 105 αρ. 129, σ. 107-108 αρ. 132, σ. 109-117 αρ. 134-145, σ. 118-119 αρ. 147-148, σ. 119 αρ. 150, σ. 121 αρ. 153, σ. 122-123 αρ. 156, σ. 124-126 αρ. 158-161, σ. 126-127 αρ. 163, σ. 127-128 αρ. 165-166, σ. 129-136 αρ. 168-176, σ. 136-138 αρ. 178-179, σ. 138-140 αρ. 181, σ. 140-144 αρ. 183-187, σ. 146 αρ. 190, σ. 146-157 αρ. 192-203, σ. 158-168 αρ. 205-217, σ. 169-170 αρ. 219, σ. 174-182 αρ. 226-233, σ. 183-188 αρ. 235-240, σ. 191-193 αρ. 244-246, σ. 195-196 αρ. 251-252, σ. 196-198 αρ. 254-256, σ. 200 αρ. 260, σ. 201 αρ. 262, σ. 204-205 αρ. 266, σ. 206 αρ. 268, σ. 211 αρ. 274, σ. 212-213 αρ. 277, σ. 214-215 αρ. 282, σ. 219-220 αρ. 289, σ. 222-225 αρ. 292-293, σ. 228 αρ. 298, σ. 234-235 αρ. 308, σ. 237 αρ. 311-312, σ. 241-242 αρ. 316, σ. 248-250 αρ. 322-324, σ. 251-252 αρ. 326-327, σ. 254 αρ. 331, σ. 256 αρ. 333, σ. 256-257 αρ. 335, σ. 262 αρ. 343, σ. 274 αρ. 352, σ. 282 αρ. 366-368, σ. 283-285 αρ. 370, σ. 286-288 αρ. 372-374, σ. 300-301 αρ. 384, σ. 304-305 αρ. 389-390, σ. 307 αρ. 395.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΗΣ ΠΑΤΜΟΥ. ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΕΤΑΙ ΤΟΠΙΚΟ ΕΘΙΜΟ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ Ο ΕΠΙΖΩΝ ΣΥΖΥΓΟΣ ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΟΝΤΟΣ. ΜΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΤΡΙΜΟΙΡΙΑΣ

1732, 17 Απριλίου

«... Πατινο ἢ Ἐστωντας καί νά εὑρίσκεται γράμμα καμωμένον ἀπό τούς γονεῖς μας ἐδώ εἰς το νησίον μας, με τό ὁποῖον ἀποφασίζουσιν ὅτι ὅποιος χαλάσῃ τήν συνήθειαν τοῦ τόπου μας νά πλερώνῃ χίλια γρόσια εἰς τήν ζουμαγιάν τῆς Κῶ, εἰς το ὁποῖον γράμμα δέν φαίνεται ξεκαθαρισμένη ἡ αὐτή συνήθεια διά τοῦτο ἡμεῖς οἱ ευρισκόμενοι κοινῇ βουλῇ καί γνώμῃ φανερόνομεν με τό παρόν γράμμα τήν αὐτήν συνήθειαν ἡ ὁποία ἐκρατήθη πάντοτε εἰς τοῦτο τὸ νησίον, καί εἶναι ὅτι ἀνίσως καί ἀπό τό ἀνδρόγυνον ἀπεθάνῃ τό ἓνα μέρος ἢ ὁ ἄνδρας ἢ ἡ γυναῖκα χωρίς παιδιά, νά ἡμπορῇ νά πέρνῃ τό κάθε μέρος τό ἐδικόν του πρᾶγμα, ἢ γουν ἂν ἀπεθάνῃ ἡ γυναῖκα νά πέρνουν οἱ συγγενεῖς τῆς προίκα της καί ὅτι ἄλλο πρᾶγμα ἔχει γονικόν της, καί ὁ ἄνδρας νά πέρνῃ τό ἐδικόν του χωρίς νά ἡμπορῇ νά γυρεύῃ μέρος ἀπό τήν περιουσίαν τῆς γυναικός, μόνον ταῖς τασαῖς του καί τά ἔξοδα

ὅπου ἤθελε κάμη εἰς τό σπῆτι καί πράγματα τῆς γυναικός του παραστήνωντάς τα, καί παρομοίως ἂν ἀπεθάνη ὁ ἄνδρας νά πέρνουν οἱ συγγενεῖς του τό πράγμα ἐντελῶς χωρίς νά γυρεύῃ ἢ γυνή κανένα μέρος. καί παρομοίως ἀνίσως καί μετά τόν θάνατον τοῦ πατρός ἢ τῆς μητρός μείνῃ παιδί καί μετά ταῦτα ἀπεθάνῃ, νά μὴν ἡμπορῇ τό μέρος ὅπου ζῇ νά ζητᾶ ἢ νά πέρνῃ κληρονομίαν διά τό αὐτό παιδί οὔτε πολύ οὔτε ὀλίγον, μόνον ὡς ἄνωθεν νά πέρνῃ κάθε μέρος τά ἐδικά του καί νά στρέφονται ἀκόμη καί τά χαρίσματα τόσον τοῦ ἐνός μέρους ὡσάν καί του ἄλλου τόσον ὅπου νά λαμβάνῃ κάθε μέρος τό ἐδικόν του. εἰς δέ βεβαιώσιν ὑπογράφεται τό παρόν παρά τοῦ πανοσιωτάτου Καθηγουμένου καί παρ ἡμῶν καί τυποῦται καί ἡ εἰκὼν του μεγάλου Θεολόγου εἰς ἀσφάλειαν ...».

137

1580-1912. Ακτιναμέδες προνομιακῶν ορισμῶν υπέρ των Κυκλάδων των ετών 1580, 1621 και 1646. Σουλτανικά φερμάνια 1836 και 1840 προς Ικαρία, Πάτμο, Λέρο, Κάλυμνο. Ψηφίσματα Ικαρίων του 1795 και του 1838. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Ικαρία, Κάλυμνος, Κωνσταντινούπολη, Λέρος, Πάτμος, Ρόδος, Σάμος.

Ἰ. Μελᾶς, *Ιστορία τῆς νήσου Ἰκαρίας ἀπὸ τῆς καταλήψεως τῆς νήσου ὑπὸ τῶν Τούρκων (1521) μέχρι τῆς ἐποχῆς μας*, τ. Β', Ἀθήνα 1957, σ. 27-30 (= Γκίνης, *Περίγραμμα*, λήμμα 91), σ. 30-32 (= Γκίνης, ὁ.π. λήμμα 112), σ. 32-34 (= Γκίνης, ὁ.π. λήμμα 130), σ. 65-70, 84-90, 115-118, 135, 156, 158, 163, 183-184, 187-191, 196-197, 199-200, 243¹³.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΩΝ ΙΚΑΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΛΙΕΡΓΕΙΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

1795, 13 Σεπτεμβρίου

«μὲ τὸ παρὸν φανερώνομεν καὶ ὁμολογοῦμεν ἡμεῖς οἱ γέροντες καὶ παπᾶδες καὶ προεστῆ τὶς νίσου Ἰκαρήας καὶ ὅλος ὁ κυνὸς λαὸς ἦνα ὁπιος ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς καρηότες γέροντας γῆ παπᾶς ἄνδρας γηνέκα μικρὸς μεγάλος πάγη καὶ κόψη πεῦκον χλορὸν πολλὴν γῆ ὀλίγο γῆ πάγη καὶ κάμη καμίνι κοντὰ ἣς τὸ ρουμάνι καὶ βάλῃ φοτία στὸ καμίνι γῆ ἀπὸ τοὺς караβοκυροὺς πάγη κανένας καὶ βάλῃ κάρβουνα ἣς τὸ καγήκι τοῦ ἄβουλα τοῦ νικοκιροῦ ὅπου τὰ ἔχει γῆ πάγη κανένας карабоκήρις χωρὴς τὴν ἄδιαν τοῦ αὐθεντηκοῦ μας ὅπου μᾶς κουμαντάρη, κάρβουνα σὲ κανέναν ἄλλον τόπον ἐξὸν ἂν τήχη ἐξεναντίας τοῦ καιροῦ καὶ τὸν ζορήσι, γῆ κανέναν γιορουντζή ξένον βάλῃ εἰς τὸ καγήκι τοῦ καὶ τὸν φέρῃ εἰς τὴν Ἰκαρήα τόσον ἀπὸ τὴν Χίο, τόσον ἀπὸ ἄλον τόπον χορὴς νὰ βαστὰ ὀγιορουντζής

13. Στο παρόν λήμμα αποδελτιώθηκε το σύνολο των νομικῶν πηγῶν του έργου. Στο Γκίνης, *Περίγραμμα* ἔχουν αποδελτιωθεῖ μόνον ορισμένοι «αχτιναμέδες» γιὰ τοὺς ὁποίους βλ. παραπάνω τὶς ἀντιστοιχίες.

